

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Ocrotirea servitoarelor.

Intre problemele sociale, carl preocupă cercurile conducătoare și factorii cu răspundere de ceea ce se petrec în viața orașelor, este fără îndoială și aceea a supravegherii și ocrotirii servitoarelor.

Prin situația, ce au la casele stăpânilor lor, introduse în tainele vieții familiare, servitoarele, pot fi îngerii păzitori, sau pot deveni trădătoarele, asasinele propriilor lor patroni.

Cetind gazetele te înfiori de nenumăratele crime, cari s'au făcut asupra stăpânilor de servitoare sau, prin intermediul lor, de complicitii, amanții, concubinii lor.

Dela distanță, chestiunea nu apare așa de importantă, dar de treci prin fața unui circ, sau a unui cinematograf sau de cobori în băjbăiala unei străzi de oraș într'o Duminică sau sârbătoare, îți poți da seama pe mâna cui își încredințează stăpânii, averea, copilași și însăși viața.

Cel dintâi moment, în care nevinovata fetiță, sau naiva țarancă ajunge în contact cu orașul, este cel dintâi prilej de cădere, deci fatal poate fi și începutul unei vieți de miserie și primejdie socială.

Toate vămile drumurilor ce duc în oraș, toate trenurile, ce sosesc în gările orașului, sunt pândite de indivizi, cari își fac ocupație din specularea oamenilor, ocupație de haimana. Aceștia te acostează obraznic, ca să-ți stoarcă ceva. Ei contează mai vârtos la stângăcia și neorientarea celor ce apucă pe mâna lor.

O fetiță, ce coboară de pe scara vagonului, — cu frica omului, ce pășește în necunoscut, — este observată de ochiul specialist în materie, al misitului, — și sigur o întimpină, ca din întâmplare, — iar ea cere îndrumare dela

cel dintâi om, pe care-l întâlnește în cale. Vai de soarta ei, de e slabă de îngeri.

Este natural, că cea dintâi măsură, care se impune, este o bună și permanentă pază, în contra oricăror tentative, pentru ocrotirea fetelor, cari, mânate de neajunsuri, își cearcă norocul în oraș.

În scopul acesta ar fi de mare folos moral-social un fel de birou de asistență la gările orașelor mari, pentru primul contact cu servitoarele, îndrumarea și ocrotirea lor. Acest birou, condus de femei creștine, pricepute și cu înțelegere pentru o misiune socială atât de importantă, ar aduce neasemănate foloase. Acestea misionare ar avea posibilitatea să se orienteze asupra motivelor morale sau imorale, juste sau ușoare, de cari au fost îndemnate fetele să-și îndrepte gândul și pașii spre oraș. Aci prima strecurătoare, primul prilej de a se cunoaște fetele bune spre a fi recomandate, celor ce au trebuință de serviciul lor, — iar cele rele, îndrumate, supravegiate, ocrotite.

Biroul acesta ar sta în legătură cu biroul de plasare al muncitorilor, care funcționează în fiecare oraș.

Dar cariera de abia acum începe. Primele ocrotiri sunt bune, necesare pentru moment.

Urmează însă plasarea, marea problemă, aproape imposibilă azi, căci celea mai multe dintre fete ajung în oraș fără cea mai mică orientare, de vre-un angajament nici vorbă.

Birourile de pe la gări ar avea, se'nțelege, lista acelor familii, cari au lipsă de servitoare și așa acestea ar putea fi recomandate, deci și plasate mai ușor.

Nimic nu este mai adevărat, decât faptul, că văzându-se ocrotită se trezește în sufletul servitoarei sentimente de vie legătură sufletească, recunoștință și încredere față de binefăcătorii ei, de cari, — dacă nu întotdeauna — în timpuri grele își aduce aminte.

Conștiința că este cineva desinteresat, care să le ocrotească, ridică moralul lor.

Misiunea de ocrotire propriu zisă ar sta în controlul, care s'ar exercita în tot timpul, pe care îl petrec în serviciu. Supraveghierea aceasta s'ar putea face prin conveniri, întruniri săptămânale sau cel puțin lunare a servitoarelor, într'o localitate fixată de misionare. Ce minunată școală de educație ar putea fi aceasta.

Ca să poată avea angajate la casă servitoare fidele, sănătoase, cinstitute, familiile au tot interesul a sta în legătură cu acest birou și de bună seamă ar conlucra cu el.

Cele arătate mai sus sunt chestiuni frământate de presă și puse în diferite forme.

Prea Sfinția Sa Părintele Episcop Grigorie a dat îndrumări pentru înființarea de comitete parohiale, cari să aibă în programul lor și îndatoririle de a supraveghea și ocroti servitoarele și servitorii.

Acestea comitete, preconizate de Înalta Stăpânire bisericească, la orașe ar înființa și conduce serviciile de ocrotire, iar celea de la sate ar da îndrumări fetelor, cari vor să se angajeze ca servitoare la oraș.

Datorită organizării de misiuni, precum și mijloacelor materiale de care dispune, biserica apuseană a instituit la gara Domnița Elena din Timișoara un astfel de birou de ocrotire a servitoarelor: „Missio“, condus de călugărițe, și fie spre cinstea lor, multe din credincioasele bisericii noastre au fost ocrotite de ele.

Sesizată de multele inconveniențe obvenite între stăpâni și servitoare, primăria municipiului Timișoara s'a ocupat într'o ședință, cu problema înființării unui dispensar pentru ocrotirea servitoarelor, în care să se poată ocroti 40—50 de persoane. În acest dispensar servitoarele ar putea sta maximum 10—15 zile, pentru o minimă taxă de întreținere, dar cele ce nu se vor putea plasa în acest timp, vor trebui să părăsească nu numai dispensarul ci și orașul.

Toate acestea deziderate azi, prin necesitate, mâine, vor fi realizate. Biserica nu poate decât să se bucure de înființarea astor fel de instituții sociale ocrotitoare a celor nevoiași.

Dar numai prin așezăminte sociale, — fie ele ori cât de ideal întocmite, — nu se poate rezolva chestiunea. — Spre aceasta se cere încreștinarea... încreștinarea vieții.

În căderea servitoarelor nu odată au o mare parte de vină, ba chiar toată vina, înșiși patronii, fără frica lui Dumnezeu... Distinsul

ziarist Ivanov se ocupă cu multă competență în coloanele unui ziar timișorean de acest rău.

În vremile de aur ale creștinismului, prin iubirea față de aproapele și frica de Dumnezeu, se rezolvau și se satisfăceau, drept, toate trebuințele de ordin sufletesc și trupesc ale vieții.

Deasupra ori căror deosebiri de ranguri, averi, situații sociale, deasupra ori căror legiferări ale vremii, trona suprema lege, legea iubirii creștinești. Prin aceasta lege se indicau de sine toate căile și mijloacele de a veni în ajutorul fratelui mai mic.

În măsura în care aceasta lege a dragostei a fost înlocuită în suflete de egoism și preocuparea, de primul-plan, a omului de a se specula unul pe altul, s'au înmulțit legile și întocmirile sociale, ... ca un strigăt de alarmă.

Fără Hristos și dragostea față de aproapele, legile întocmirile sociale sunt și vor rămâne însă cadre fără viață adevărată.

Tie Flaviu.

Preotul și societatea de azi.

De Grigorie Episcopul Aradului.

IV.

Crainicii idealului creștin al vieții.

Dacă conștiința omenească își găsește liniștea numai în Dumnezeu, este prea lămurit rolul preoșilor, de crainici ai idealului creștin al vieții. Preoții sunt purtătorii idealismului creștin și mijlocitori între Dumnezeu și om.

„Preotul este misionarul revelației cerești, săvârșitorul cuvântului ieșit din marele foc al inimii lui Iisus, e omul tuturor, care e chemat, ca martor, ca slujitor și ca suflet sfințit, în cele mai solemne acte ale vieții omenești. Un om fără de care nici nu ne naștem, nici nu murim, care te primește dela sânul mamei și nu te părăsește decât la groapă; care binecuvintează sau sfințește leagănul, patul conjugal, nășălia morții și cosciugul, un om pe care copilașii se obicinuesc să-l iubească și să se teamă de el; un om pe care necunoscuții îl numesc părinte, un om înaintea căruia creștinii își duc mărturisirile lor cele grele, lacrimile cele mai secrete, un om, care prin rostul lui e mângăitorul tuturor durerilor omenești, care vede bătând la ușa sa și pe bogat și pe sărac; cel bogat ca să lase tainuita lui milostenie, cel sărac să primească fără să se

rușineze; un om, care, nefiind de nici un rang social, ține deopotrivă de toate clasele, de clasele nevoiașe prin viața lui săracă ori prin umilința nașterii, de clasele înalte prin educația și știința lui; un om, care știe toate, care are dreptul să spună tot“.

Am ținut ca să citez anume aceste păreri ale unui mare creștin și recomand iubiților preoți să binevoiască a face să fie cunoscute cât mai mult de lumea laicilor.

Noi nu motivăm necesitatea preoțimii cu considerațiuni istorice și filosofice, ci cu necesitatea sufletească, care a existat de mult și există și azi, a omenimii, de a avea doftori sufletești și cu adevărul că orice alcătuire socială omenească, dacă nu servește cultura, nu poate trăi, în virtutea unei legi firești, care ne arată că unicul scop al existenței este perfecționarea.

Pe materialistii de orice soi, noi, preoții, nu trebuie să-i nimicim, căci pe ei îi va omori cultura și firea omenească, care cer cu aceiaș putere și îndărătnicie și pâine și idealism. Tiranii, ideologii unilaterali, materialistii încarnați vor trece și ei, ca orice meteahnă venită peste oameni, iar idealismul va trece peste ei înainte învingător.

Iată de ce societatea omenească se ocupă atât de intensiv și de ce se va ocupa și în viitor cu preoții, nu fiindcă ar vrea să-i nimicească, ci din motivul că ar dori să-i vadă la înălțime.

Nu de aceea se sapă buruienile din jurul florilor, fiindcă oamenii ar voi să distrugă și florile, ci pentruca să le dea și mai multă frumusețe. Societatea omenească se ocupă de scaderile preoților, fiindcă ar vrea să-i facă adevărate flori sufletești, de cari are atâta lipsă.

V.

Talentul și munca preotului.

Am văzut odată un tablou extraordinar de frumos. Un ucenic lucra la o statuă a Maicei Domnului. La început, ucenicul părea să fi fost trist, până când s'au ivit din lemn, în urma multor cioplituri, brațele binecuvântătoare ale Născătoarei de Dumnezeu. De aici încolo, ucenicul e plin de bucurie la lucru, fiindcă brațele binecuvântătoare sunt o pavază pentru el.

Așa și preotul să fie sigur, că oricât ar fi munca începătoare de grea pentru el, în curând se ivesc brațele protectoare și binecuvântătoare ale Domnului.

Câți preoți au în suflet cele mai frumoase intenții și sentimente, dar frica de oameni par'că le paralizează voința. Timpul, în loc să

le facă chemarea tot mai iubită și mai rodnică, îi descurajează și disgustă. Dușmanii preotului atât trebuie să observe, ca să devină mai temerari și să pășească pe față. Preoții de felul acesta păcătuiesc dublu. Odată față de capul și conducătorul lor, Domnul nostru Iisus Hristos, făcându-se puțin credincioși și călcători ai jurământului lor, care trebuie să le fie mai scump decât chiar viața, și în al doilea rând păcătuiesc față de ei înșiși, despoindu-se singuri de însușirea cea mai frumoasă, care este bărbăția. Nu mai vorbesc de acei preoți, cari s'ar împăca ușor cu lenea și trândăvia, făcându-se smochinii neroditori și semințe căzute pe piatră.

Preotul trebuie să știe că în toate actele lui sfinte el reprezintă pe însuși Domnul nostru Iisus Hristos, care nu a cedat niciunei amenințări, ci a mers drept și neclătit până la crucea de pe Golgota, deci cât de rău i-ar sta lui frica și îndoiala. Preotul trebuie să-și aducă aminte cât a fost de muncitor Domnul nostru Iisus Hristos până în clipa morții, condamnând în termeni aspri pe sluga care și-a îngropat talantul lăsându-l să nu aducă folos.

Munca trebuie să fie pentru un preot cel mai înalt principiu de viață, știind că el trebuie să-și chivernisească slujba bine pe pământ și să răspundă odată despre faptele sale Judecătorului celui drept, la care nu este nici fătărie nici părtinire. Spunem că preotul trebuie să fie omul muncii, fiindcă fără muncă e sigur că nu-și poate deplini programul pe care îl pune înainte sfânta evanghelie și ordinele conducătorilor Bisericii.

Preoția este un dar mare de care trebuie să țină seama cel preoțit, ca și cel ce a primit un dar mai mare, acela al arhieriei. Când Sf. Apostol Pavel zice către Timotei: „Nu fii nebăgător de seamă, de darul ce este întru tine, care ți-s'a dat prin proorocie, cu punerea mânilor preoției“ (I Tim. 4, 15), se învederează că preoția este o chemare, un apostolat, iar nu o carieră sau o profesiune. Și aceasta se vede din cuvintele Mântuitorului și mai accentuat: „Au nu Eu pe voi cei doisprezece v'am ales? (Ioan 6, 70). Acelaș adevăr se cuprinde și în aceste cuvinte: „Nu voi M'ați ales pe Mine, ci Eu v'am ales pe voi“ (Ioan 15, 16).

Nu-i destul să știi că ești ales, trebuie să lucrezi ca un ales, ca un chemat. Insuși Domnul spune apostolilor: „roade să aduceți“ (Ioan 15), „învățați toate neamurile“ (Mat. 28, 19); iar Sf. Pavel îndeamnă pe Timotei să fie un lucrător nerușinat (II. Tim. 4, 5). *Deci cel hirotonit să-și dea seama că chemare înaltă are și că e dator să „aprinză darul lui Dumnezeu“ (2. Tim. 1, 6).*

Chiar și celce are o carieră trebuie să-și cunoască bine condițiile meseriei. Celce fabrică mașini agricole nu cunoaște odele lui Horațiu, dar în specialitatea lui este inițiat și valoros ca un general bun în arta militară. Dacă un profesionist cunoaște așa de bine condițiile profesiei sale, oare preotul să nu vadă că se găsește în o postură penibilă făcând mai puțin pentru chemarea lui decât un profesionist pentru meseria lui?

Din faptul că, chiar având dar preoțesc, trebuie să conlucrați cu el, se desprind îndatoriri mai ales pentru preoții cei mai puțin dotați cu talent. Istoria omenirii cunoaște oameni de talent, cari au muncit serios și nu s'au bazat numai pe talentul lor. Goethe a lucrat 30 de ani până ce a terminat opera Faust. *Michelangelo, renumitul sculptor și arhitect, a lucrat 40 ani ca să termine statuia lui Moisi; Napoleon era un mare talent, dar avea grijă ca des-de-diminează să înceapă ofensivele, înainte de a începe inamicul.* Artistul Mozart de multe ori a lucrat neîncetat o zi și două nopți. Iulius Caesar, în impuls când trupele lui treceau munții, nu stătea fără muncă, ci studie arta oratoriei; Dante a muncit 30 de ani ca să termine „Divina Comoedia”. *Marele scriitor englez Dickens mărturisește că fiecare operă a sa l-a costat muncă enormă. Istoricii americani Probstt a învățat limbile moderne, deși era aproape orb, numai și numai pentru a-și putea termina lucrarea: „Ferdinand și Izabella”,*

Astronomul Newton de 15 ori și-a modificat lucrarea sa despre: „Astronomie” ca la urmă să fie mulțumit. Pictorul Tizian a lucrat 7 ani de zile ca să termine tabloul: „Hrisos în Emaus”. Virgiliu a lucrat 20 de ani, ca să termine „Eneida” și înainte de moarte era aproape să distrugă lucrarea, căci nu era mulțumit cu ea. Edison de mic copil a început să facă studii de mecanică, chimie și electricitate. Iați câte exemple grăitoare!

Dacă veți cere acum pilde din Sfânta Scriptură, ele se găsesc în număr suficient. Dar ajunge să amintim de Moisi, care, deși era gângav, prin stăruință a ajuns un mare binefăcător. Sf. Pavel era un mare învățat. Ei bine, acest sfânt apostol scrie Corintenilor: „Și pentru mulțimea descoperirilor, ca să nu mă înalț, datu-mi s'a mie îmbolditor trupului ingerul Satanei, ca să mă bată peste obraz, ca să nu mă înalț. Pentru aceasta de trei ori pe Domnul am rugat ca să-l depărteze dela mine. Și mi-a zis mie: „destul este ție darul meu” (2. Cor. 12, 7-9). Exegeții spun că Pavel suferea de oare-cari scăderi corporale, cari îl împiedicau câte odată

să lucreze cu toată puterea pentru vestirea Evangheliei, dar Dumnezeu a voit această stare a Apostolului, ca el, Pavel, să-și poată manifesta toată puterea de muncă și perseverență. Sfântul Pavel a biruit cu harul divin. Ca să biruiască, a conlucrat cu harul. Nu s'a bazat numai pe har, dar și-a dat seama că fără de har omul nu poate satisface nici legea morală naturală și deci cu atât mai puțin va putea îndeplini în întregime binele moral.

De aci se vede că fiecare om, deci și preotul, are nevoie de un suport anticipativ, care îndeamnă și are nevoie de un har luminător, care luminează mintea ca să vadă lucrurile bune și folositoare. Omul are nevoie de har întăritor, care ne fortifică viața în timpul lucrului. Acest har e mai presus de om, și voința, ca și mintea omului, fără de el nu pot face nici o valoare mai presus de fire.

Și acum iați, ce avem de spus: dacă Pavel, care avea viziuni divine, se bucura de piedicile ce le întâmpina și zicea: „când slăbesc, atunci sunt tare (2. Cor. 12, 10), atunci și noi să luptăm cu acele piedici. Artistul, poetul, oratorul și alți oameni talentați au trebuit să muncească mult până ce au ajuns la glorie.

Desigur că cei mai puțin dotați cu talent vor avea să lupte mai mult ca să izbutească. Tyrteus, cu flautul său fermecat, deși era schiop, a însuflețit pe spartani; Amiralul englez Nelson era mic de statură, dar a cucerit; Eugen de Savoya era foarte modest la înfățișare, dar a băgat spaimă în Turci. Despre poetul irlandez Moore se spune că era foarte mic de statură, încât regele George al IV-lea al Angliei l-a bagatelizat, spunându-i că-l va vâri într'un butoi, dar azi faima lui George IV a trecut, iar poeziile lui Moore se citesc cu plăcere și azi!

Câți preoți nepretențioși sunt și totuși ei au mari izbânzi! Care e taina biruinței lor? Ei au dorit să biruiască! Un tâmplar voia să facă niște bănci pentru o sală de ședințe. Punea toată puterea lui ca să facă bănci frumoase și atunci l-au întrebat prietenii lui: De ce faci băncile așa bune, când le poți face mai slabe? Maestrul zise: Dar dacă eu voi ajunge consilier, să stau în bănci rele? Și maestrul a ajuns consilier.

Aici cu bucurie înregistrez pilda unui modest preot al meu. Era în luna Decembrie a anului 1931. Vineri, în 4 Decembrie 1931, la ora 3 p. m., la preotul meu Ioan Tomuția din Lupești, jud. Arad, se prezintă doi țărani din comuna Rădești (Arad) și-l invită la înmormântarea unui țăran, care dorise să fie înmormântat de preotul Tomuția. Acest preot fusese de câteva

ori în misiune la Rădești și era cunoscut de țărani de acolo. Și preotul pleacă pe la ora 4 după masă, însoțit de cei doi țărani. Drumul se face apostolește. Afară viscoala cumplit, iar zăpada era groasă de vreo 40 centimetri. Drumul preot străbate comunele Baia și Slatina, apoi dealul „Dracia” de aproape 800 m. înălțime, trecând peste hotarele comunelor Mustești și Secaș. Drumul a durat până după miezul nopții către orele 2. Deci cale de zece ore a făcut preotul pe jos, în toiu nopții, pe un ger cumplit.

Slujba înmormântării a fost emoționantă. Preotul a vorbit în predica sa funebră despre judecata din urmă. Erau de față bapțiștii din comună. Mișcați de slujba sfântă, au participat și la pomană. Nu s'a mai pomenit de 20 de ani, ca bapțiștii să participe la pomană.

Era o zi de sâmbătă. La ora 5 p. m., preotul a pornit la drum, de astă dată călare, însoțit de 5 țărani călări. Către miezul nopții, a sosit acasă sănătos între ai săi, care erau îngrijați de soarta lui. După o odihnă abia de 5 ore, a plecat în comuna Pârnești, căci în lipsa de preot, el administra acea parohie, care, fiind foarte săracă, nu-și putea afla preot stabil. La Pârnești, fiind Duminică, săvârșește Sf. Liturghie și patru parastase, apoi se înapoiază iar la Lupești, unde face un parastas și sfințește o casă. În aceeași zi, la ora 3 p. m. preotul a plecat în comuna Săvârșin, căci, fiind și învățător, trebuia să asiste la cercul cultural învățătoresc.

Și acum câteva observații. Preotul Tomuția are pregătire teologică extraordinară, studiind teologia pe cale particulară. Are studii: 4 cl. de liceu și școala normală ortodoxă din Arad. Acest preot este iubit de enoriașii săi ca un părinte. Și câți preoți nu avem noi ca acesta! Avem foarte mulți. Ei duc mângăieri și alinare în suflete, sfințesc viața, ostenesc la bolnavi, învață tineretul, dau sfaturi poporului. Și la sfatul lor, însuș poporul se mișcă și se însufletește. Avem țărani cari se înglobează în ceala apărătorilor bisericii, avem intelectuali cari jertfesc sute de mii și milioane pentru biserici.

Ce minuni poate să facă un preot bine pregătit și mai ales cel ce este omul muncii! Cum va putea să predice acel preot, care nu este omul muncii, fiindcă o cuvântare bisericască cere studiu serios și meditație adâncă. Azi nu poți mișca inimile cu cuvinte goale și răsunătoare, fiindcă lumea cere mai mult, cere să-i vorbești așa ca să-i captivezi voința și să i-o pui în mișcare. Cine dorește să știe

dacă un preot este muncitor ori ba, să-i asculte cuvântarea și va fi convins despre superficialitatea sau seriozitatea muncii lui. Un preot nemuncitor va conduce de mântuială tinerimea creștină și ce nenorocire se întâmplă cu acest preot, dacă tinerii observă că acest preot își bate joc de ei, neluând în serios tot lucrul său.

Dar să luăm în considerare orice activitate a preotului, care se face pe nemuncite și vom vedea că lipsa de muncă a preotului produce cele mai mari pagube bisericii. Creștinul, care s'a spovedit la un preot superficial, a doua oră se simte înstrăinat de taina pocăinții. Un serviciu făcut la repezeală nu ridică, ci supără pe credincioși. Temeinicia să fie la baza muncii preotului, fiindcă numai așa poate să-și câștige respectul și dragostea credincioșilor.

Lenea pentru un preot este întocmai ca rugina pentru fier, îl mânâncă și îl prăpădește. Munca pe terenul celor sfinte trebuie să congrueze cu munca lui în cele ale casei. Și aici preotul să facă impresia că este un om sârguincios și muncitor.

Preoțimea să nu uite că evoluția socială merge într'acolo ca ori ce membru al societății, care nu lucrează, este odios și socotit ca un parazit. „Cine nu lucrează, nici să nu mânânce” este o lozincă a vremii. Lumea de azi nici nu-l mai vrea pe preot altcum, decât foarte muncitor, foarte activ. Preotul leneș și nelucrător se face imposibil în fața lumii de azi.

(Va urma.)

Răvaș săptămânal.

Românii din Timișoara au avut două momente vrednice de înregistrat în sămptămâna Pașimilor.

I. Misiunile religioase, cari s'au făcut din Duminica Floriilor până în Joia mare în sf. biserică din Timișoara Fabrica de I. P. Cuvioșia Sa Arhimandritul Policarp Morușca. Zilele acestea a fost bun prilej pentru tot creștinul să-și ușoreze sufletul.

Cuvântul de chemare al I. P. Cuviosului Arhimandrit n'a rămas fără răsunset.

Puterea sugestivă a cuvântului, din alocuțiile rostite în acestea zile, predicile luminoase, pline de improvizații actuale, cu vii scene rupte din viață, au făcut, ca cei ce le-au ascultat și urmărit cu atențiune, să se simtă treziți și puși în fața conștiinței lor, ca în fața unei oglinzi.

Cuvântările au fost ascultate cu multă dobândă sufletească, de un număr de credincioși, sporit din zi în zi.

Misiunile sau încheiat în Joia Mare, când sau cuminecat circa 100 credincioși, între cari și o seamă de intelectuali.

Pentru înalta contribuție în îndreptarea spre Hristos, timișorenii îi sunt adânc recunoscători.

II. Un alt moment vrednic de o deosebită atențiune a fost conferința distinsului fiu al bisericii, avocatul Dr. Mihai Gropșianu despre: „*Justiția în anticitate și judecata lui Isus,*” pe care a ținut-o în sala ateneului militaro-civil în Miercurea cea mare în fața unui select auditoriu.

După puternica conferință religioasă rostită de Prea Sfinția Sa Păr. Episcop Grigorie, în Timișoara, conferință care a avut binefăcător și repetat ecou în sufletele creștinilor de aici a fost binevenită, și actuală conferința despre Judecata lui Isus.

Tratată cu competență, ascultătorii au putut cu noaște toate fazele de procedură judecătorească antică, întocmită cu mult scrupul la evrei.

În special a fost pus în evidență contrastul dintre procedura meticuloasă și desconsiderarea acestor forme la judecata lui Isus. Atitudinea lașă a lui Pilat este arătată alături de imoralitatea fariseilor și decadența vulgului venal, gata de orice, ca totdeauna.

Conferențiarul cu ochiu cercetător de jurist arată că Isus a fost asasinat, nejudecat, linșat de vulgul plătit.

Ascultătorii au simțit că pe deasupra frământărilor omenești plutește Divinitatea lui Isus.

Conferențiarul a fost viu felicitat de ascultători, între cari de Dl. prefect al județului *Furlugeanu*, generalul *Motas*, Prim președintele curții de apel *Marta*, etc.

Conferința merită să vadă lumina tiparului.

Tie Flaviu

INFORMAȚIUNI.

Ziua nașterii P. S. Sale Episcopului Grigorie. În 13 Mai a. c. a fost ziua nașterii P. S. Sale Episcopului nostru Grigorie. Fiind P. S. Sa dus la București, Consilierii și funcționarii eparhiali, precum și reprezentanții preoțimei au adresat P. S. Sale părintelui Episcop următoarea telegramă omagială:

La ziua nașterii Prea Sfinției Voastre, consilierii și funcționarii episcopiei noastre, precum și reprezentanții preoțimei, întruniți în Adunarea generală a Fondului Preoțesc, plini de nădejde salutăm cu entuziasm și trimitem omagiul admirației Episcopului vrednic și muncitor, care a creat curente noi de activitate în viața bisericii românești.

Cu aceasta ocaziune P. S. Sa a primit telegrame și scrisori de urări de bine din toate părțile țării. La mulți ani!

Adunarea generală a Fondului preoțesc. Vineri în 13 Mai a. c. s'a ținut Adunarea generală a Fondului preoțesc, în sala Consiliului eparhial, sub prezidiul părintelui consilier Mihai Păcățian. Reprezentanții preoțimei s'au întrunit în număr frumos. S'au adus mai multe hotărâri, cari vor face obiect de discuție în ședințele consiliului eparhial.

† **Preotul Ioan Iercoșan.** În 25 Aprilie a. c. s'a stins din viață preotul nostru din Pâncota, Ioan Iercoșan, după o activitate pastorală de 30 ani și în etate de 55 ani. Răposatul preot s'a născut în comuna Bocsig, județul Arad. Studiile liceale, cu bacalaureat, le-a terminat în Arad, unde a urmat și cursurile teologice. În anul 1900 a prestat examenul de calificare preoțească, iar în 1902 a fost ales și introdus în postul de preot la parohia Pâncota.

Il deplâng: soția și doi copii, Tiberiu prof. de religie la Școala Normală de băieți din Arad și Ștefan, funcționar la Primăria din Arad.

Dumnezeu să-l ierte.

† **Ștefan Alexa,** învățător pensionat în etate de 81 ani, cu 40 ani serviciu ca învățător, a încetat din viață în 11 Mai a. c. și a fost înmormântat în cimitirul „Eternitatea” din Arad. Serviciul divin a fost oficiat de Dl. Ion Ionescu preot în Arad-Gai, cu asistența Dilor învățători Trițu și Zab și fostului Inspector școlar Nicolae Cristea, care la mormânt a vorbit îndușetor și cu simț despre activitatea apostolică și națională a decedatului.

Biblia în Japonia. Hotelul Imperial din Tokio, cel mai mare și mai luxos hotel din Japonia, a hotărât să pună câte o biblie în fiecare cameră. Această nouă, adăogată la aceea a marilor cotidiane japoneze, cari au deschis coloane speciale pentru chestiunile religioase și chiar au angajat redactori calificați în scopul acesta, ne arată cât de bine se prezintă creștinismul prin unele părți.

Crima unui sâmbătar. Săteanul adventist Gh. Bobul din comuna Stârcea (Rădăuți) a lovit cu o secure pe femeia Eudochia Danelluc și pe copilul ei. Criminalul, când a fost arestat, a declarat că s'a răzbunat pe femeie, fiindcă ea l-a denunțat jandarmilor că face propagandă adventistă.

Un câine în slujba milosteniei. Anul trecut, a murit la Londra câinele „London Jack” cunoscut și vestit în toată Anglia. „London Jack” aparținea unei societăți engleze de binefacere și timp de opt ani de zile, s'a plimbat cu o cutie de metal, fixată pe spănare prin gările Londrei, cerând trecătorilor și călătorilor să-și dea obolul lor, pentru ajutorarea săracilor. Succesul acestui câine în slujba milosteniei a fost foarte mare; mai toți trecătorii aruncau câte o monedă în cutia lui. Astfel, în opt ani, „London Jack” a reușit să adune vreo 5000 lire sterline, ceea ce face cam 3 milioane și două sute mil lei.

Răspunsul unui soldat creștin. Mahomed al II-lea, împăratul Turcilor, vrând să silească pe un soldat creștin să treacă la religia lui Mahomet, îl amenința cu moartea, dacă nu se va supune.

— „Ei, și! I-a răspuns curagiosul soldat, arătându-și pieptul plin de răni. Dacă am îndurat nenumărate suferințe și dacă am căpătat atâtea răni pentru împăratul pământesc, de ce m'aș teme să mor pentru împăratul cerurilor!?”

Aviz.

Prea C. Părinți protopresbiteri și Cucernicii Părinți preoți, cari au esarindat sesiile reduse și vacante pe anul ec. 1931/32, sunt rugați să binevoiască a prezenta Consil. nostru Eparhial, fără amânare aceste contracte încheiate cu arândașii și provăzute cu clauza de achitare a impozitului proporțional, cari până la această dată, n'au fost înaintate spre aprobare.

Consiliul Eparhial.

Aviz.

Convenirea colegială, proiectată pe 24 Maiu 1932 la Oradea, să amână pe un timp nedeterminat, obvenind în timpul din urmă pledeci neprevăzute.

Sânnicolaul Mare, la 14 Maiu 1932.

Ioan Popovici,
paroh

Concurs de licitație.

Lucrările de întregire din interiorul bisericii nou construite în comuna bisericască Arad-Șega: construirea tavanului, tencuirea internă, lucrarea și așezarea ușilor și ferestrelor, pardosirea, instalarea luminei electrice, etc. se vor da în întreprindere în ziua de 20 Iunie 1932, orele 4 d. m., la oficiul parohial ort. rom. din Arad-Șega, când Consiliul parohial se va pronunța asupra ofertelor înalitate.

Ofertele se vor face pe blanchete întocmite în acest scop, cari se vor procura dela oficiul parohial, unde se pot vedea și proiectele și condițiile de licitație, în fiecare zi de lucru între orele 8-12 a. m.

Ofertele închise în plic se vor înainta până în ziua de 18 Iunie a. c. orele 12 a. m. la oficiul parohial din Arad-Șega.

Oficiul Parohial.

Parohii vacante.

Pentru îndeplinirea parohiei vacante *Hălmăgel*, în urma trecerii în pensiune a preotului Ioan Nicula și în urma rezoluțiunii Ven. Consiliu Eparhial Nr. 1389/932, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile, computate dela I. publicare în organul oficios Biserica și Școala.

Venitele parohiei sunt:

1. Venitele stolare legale.
2. Intregirea de salar dela stat, pe care parohia nu o garantează.
3. Sesiune parohială și bir parohial nu este.
4. Nefiind casă parohială, alesul se va îngriji se afle în parohie locuință pe spesele sale.

Parohia e de clasa III. Recurenții vor avea să dovedească asemenea cvalificațiune.

Cei ce doresc a compete la aceasta parohie vor înainta cererea de concurs, ajustată regulamentar, oficiului Protopopesc al Hălmașului în Rîșculița, poșta Baia de Criș, în termenul legal și se vor prezenta în acest interval în Sf. Biserică din Hălmăgel, în vre-o duminecă ori sârbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie, observând dispozițiile §-lui 33 din Regulamentul pentru Parohii.

Cei din altă Eparhie vor dovedi că au binecuvântarea Prea Sfințitului Părinte Episcop Eparhial spre a putea recurge.

Consiliul Parohial ort. rom. Hălmăgel.

In confelegere cu Leontin Miclușia adm. protopop.

—□—

1—3

Conform rezoluțiunii Consiliului eparhial Nr. 3531/1932, pentru îndeplinirea parohiei, devenită vacantă prin încetarea din viață a părintelui Romul Popoviciu, din comuna *Mănerdu*, protopopiatul Ineu, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficial eparhial „Biserica și Școala”.

Veniturile împreunate cu parohia sunt:

1. Casă parohială, constatătoare din 2 camere, 1 bucătărie și supraedificate.
2. Una sestiune parohială, pământ arabil, constatătoare din 32 jugăre după starea faptică.
3. Birul preoțesc, 30 l porumb dela credincoșii ce posed 1/4 sesiune și mai mult, iar dela cei ce posed mai puțin 15 l.
4. Stolele legale.
5. Intregirea dotației dela Stat, pentru care parohie nu răspunde.

Alesul va beneficia numai jumătate din venitele parohiale până la 1 Octomvrie 1932, până când cealaltă jumătate îl compete văduvel preotese, în sensul § 26 din Reg. pentru parohii, suportând fiecare impozitele după beneficiul ce folosește.

Dar înainte de a fi executat, — iată că-l schimbă preotul. „Când locșitorul prim-procurorului de stat, Feodorov, a părăsit celula, a intrat un preot. Prisonierul l-a primit cu blândețe, dar a refuzat mângăierea religioasă: — „Am încheiat toate socotelile mele cu viața, — zise preotului —; n'am nevoie nici de rugăciunile, nici de tainele Diale; sunt creștin și cred în Duhul sfânt, pe care-l simt în mine neîncetat; sunt sigur că nu mă părăsește și aceasta îmi ajunge“.

Când preotul plin de dragoste l-a rugat să-i îngăduie a-și face datoria de preot, Kaljaev i-a spus: „*Bunătațea Diale mă emoționează. Îngăduște-mi să te îmbrățișez.*“ — Și preotul s'a îmbrățișat cu criminalul!!!

Câte nu ar fi de spus în privința aceasta! Noi preoții, crainicii idealismului, putem face minuni!!! Putem împlânzi firea oamenilor, putem spori bunătațea în lume, dacă ne ferim de vinovățiile preoțești, cu cari alungăm lumea, o facem necredincioasă și neîncrăzătoare în lucrarea noastră. Anarhiștii, socialiștii, comuniștii, francmazonii veritabili, liber-cugetătorii, ne urăsc fără motive, deci să ne fie destul cu aceștia și de aceea așa să ne purtăm, ca să putem zice cu inima curată: „M'a urât în zadar!“

* * *
Nu pot să nu reîmprospătez aici cazul profesorului Dr. Tiron dela Iași, care înainte de 1911 pretindea suprimarea sfeștaniei la începerea cursurilor universitare. În anul 1911 răposatul arhieru Teofil Mihăilescu a scris cartea: „*Polemice*“ (128 pag.) în care combate pe doctorul Tiron și părerile lui că preotul român ar fi un spoliator. Răposatul arhieru, apărând pe preot, zicea între altele că preotul „de multe ori se culcă în tindă sau pe prispa casei, pentru a nu deștepta soția și copiii la un caz de chemare grabnică în popor, ca să-i iconomisească.... și muncește la câmp alături cu țăranul, dându-i pildă de muncă cinstită.“ (p. 23)

Răposatul arhieru arată cum tinerii intelectuali, cari veneau dela studii din Apus, au venit acasă cu părerea, că conducătorii bisericeii sunt vrășmași ai avânturilor mari naționale.

Asfel acești tineri, sprijiniți de politicianismul ostil bisericeii, au sădit în inimile plâpânde numai germeii urei față de Biserică. Preoții nu puteau apăra nimic, căci nu aveau nici un sprijin moral și material și astfel s'au văzut siliși să se arunce în valurile politicianismului. Și totuși răposatul arhieru îndemnă la rezistență față de atacurile vrășmașe, aducând aminte tinerilor studenți teologi să nu uite că:

credința creștină ortodoxă este cel dintâi tezaur pe care l-am primit dela strămoși“ (p. 119).

Eram student la teologia din Sibiu când am citit cartea părintelui Teofil și ea m'a impresionat. Azi avem și noi tineri în Apus. Înțeleg biserică. Ea nu poate fi acuzată că ar *opri progresul. Dimpotrivă. Deci societatea românească să-și aducă aminte că odinioară Ebreii au plâns amar în captivitatea babilonică după Sionul lor. Nu dorim să se întâmple la noi ceea ce este în Rusia și de aceea până este vreme toți factorii cu cădere să ne ajute ca să ne putem face datoria.*

Preotul nostru materialicește se află în o stare umilitoare. El trebuie ridicat, în școală, în armată, în spitale trebuie să i se dea un rol mare!! Instituțiile bisericești, tipografiile, mănăstirile, școlile teologice, internatele trebuie ajutate. Atunci preotul va desvolta o muncă mai intensivă, și va scădea simșitor numărul bârfitorilor.

Mai ales dacă vom fi fericiți să colaborăm mai simșitor cu școala, și cu iubita noastră armată. Colaborarea aceasta ne-ar da avânturi nebănuite.

VII.

Cum vom pregăti preoți destoinici.

Un tânăr, care merge pe cariera de medic, în primul rând trebuie să aibă, fără îndoială, dragoste pentru această carieră. Dar atâta nu-i destul. Tânărul acesta trebuie să aibă o *memorie bună* și un spirit de analiză pronunțat, fiindcă aceste însușiri îi vor trebui mai mult în cariera lui.

Dar dacă medicul viitor va trebui să-și însămne bine toate părțile constitutive ale corpului omenesc, mici și mari, la disecția celor morți, viitorul preot, care toată viața lui se va ocupa cu analiza sufletelor, va trebui să aibă o pronunțată înclinare pentru a ști trata tainele sufletului omenesc și a cunoaște toate resorturile lui, ce influențe îl ridică și cari influențe îl coboară.

Preoția chiar așa reclamă omul întreg ca și medicina.

Nu este destul deci să deschidem porțile școalelor teologice, unde se cresc viitorii preoți, ci trebuie să examinăm minușios cine intră acolo și ce însușiri are, fiindcă un lucru să ni-l însămnăm bine: natura nu se poate forța.

Un tânăr, care intră în școala teologică cu alte gânduri decât a se face cu trup și suflet preot, mai mult va strica decât va folosi în datoria sufletească.

«Mulți chemați pușini aleși».

Dela început trebuie să mărturisim că, fără

concursul societății, dar mai ales, fără concursul părinților, cari își cunosc bine copiii, nu vom reuși niciodată să ne creăm un contingent de preoți cari să corespundă frumosului rol de preot. Un lucru esențial este deci alegerea minuțioasă a materialului brut care intră în școala lui Hristos.

Cu cât vom fi mai norocoși la această gândire, cu atât vom putea să deslegăm problema de a avea preoți la înălțime. Nu este iertat să ne înșelăm asupra sarcinilor extrem de grele cari cad pe umerii preoților de azi.

Dacă preotul zilelor de azi trebuie să fie sănătos la trup, ca să poată rezista cât mai mult boalelor și ostenețelor, cu atât trebuie să fie mai sănătos la suflet, fiindcă calea lui de toate zilele îl duce în mijlocul tuturor ispitelor, conflictelor și supărărilor omenești.

Precum medicul trebuie să meargă în mijlocul celor mai primejdioși bolnavi, ca să-i vindece, așa și preotul nu poate ocoli pe cei mai păcătoși și disprețuiți oameni, ca să-i aducă la calea adevărată.

De aceia să mergem cu ochii deschiși și să nu ne facem iluzii că pe oricine putem investi cu darul de preot și apoi să-i cerem să ducă toate sarcinile întreaga lui viață când, Doamne ferește, el dela început nu s'ar arăta apt și i-ar lipsi puterile trupesti și sufletești.

Pentru noi, s'o spunem dela început, este esențial pe ce fundament trupesc și sufletelesc vrem să zidim preoția.

Preot, adevărat preot, nu poți să fii dacă nu ai anumit dar special, vocațiune, talent. Ținem să explicăm în puține cuvinte ce înțelegem sub acest dar natural deosebit, pe care trebuie să-l aibă preotul deacasă. Vrăbia este tot așa o faptură a lui Dumnezeu ca și privighitoarea și totuși câtă deosebire în daruri! Cea din urmă farmecă și ridică cu glasul ei frumos și atrage toată lumea, pe când vrăbia, mai puțin dotată dela Dumnezeu, nu poate face niciodată rolul privighitoarei.

Se cere imperios ca preotul și ca om să fie îndeosebi dotat dela Dumnezeu, fiindcă iată ce zice Grigorie cel Mare în vestitele sale reguli pastorale:

«Arta artelor este conducerea sufletelor. Cine nu ar ști, că ranele sufletești zac mai adânc ca ranele dinlăuntrul omului! Și cu toate astea nu pregetă unii oameni să se dea de medici sufletești, fără să cunoască legile sufletești, deși altcum s'ar rușina să se prezinte ca medici trupesti fără să cunoască puterea medicamentelor¹⁾».

Societatea românească, în acelaș timp când se arată nemulțumită de preoții, pe care îi are, trebuie să simtă obligamentul de a pune prin fiii săi aleși astfel de material la dispoziția Bisericii, din care apoi aceasta cu grijă multă poate să scoată preoți moderni.

Tot Grigore cel Mare spune în cartea citată următoarele:

«Unii studiază cu deosebită grijă legile vieții spirituale, dar cele înțelese cu mintea, în viață le calcă cu picioarele. Ușor învață unii cele înșușite prin intuiție fără vreun exercițiu, iar apoi combat cu fapta ceea ce predică cu cuvântul¹⁾».

Iată că viitorii preoți este bine să fie recrutați din familiile, unde domnește sfințenia caracterului în urma unei creșteri bune.

Un Ioan Hrisostom, un Vasile cel Mare, un Grigore cel Mare, au fost născuți din familii bune, din părinți, cari au dat cea mai mare îngrijire creșterii copiilor lor, întărindu-i în virtute și infiltrând în ei scârba față de păcat.

Preotul poate fi *crinul societății*, oglinda tuturor virtuților, numai dacă aduce și de acasă dela părinții săi un capital mare, gata. *Trebuie societatea românească* să admită că cei patru sau șase ani de studii teologice nu sunt îndesulători pentru formarea preotului. Dacă societatea ar releva cu plăcere cusururile preotului, atunci ea se descopere pe sine însăși, fiindcă preoții sunt numai ramură a pomului neamului, care și dânsa își ia hrana și modelul de a se comporta în viață dela societatea în care trăiește.

Preot destoinic nu poate nimeni să fie fără o întinsă cultură generală și profesională. Lumea laică crede de obicei că preotul este cel mai scutit de muncă dintre toți intelectualii, fără să-și deie seama ce studiu greu trebuie să săvârșească preotul toată viața lui, dacă vrea să fie adevărat preot.

Dacă alți intelectuali la un timp al vieții lor se pot odihni și nu mai sunt obligați să studieze înainte, preotul trebuie să studieze până la moarte. Pentru el, cultivarea de sine este o condiție sine qua non.

Tot Grigore cel Mare îndeamnă să se fe-rească de preoție acei oameni, căroră adevărul vecinic ar putea să le vorbească cu cuvintele profetului: «Ceice umblau cu legea nu mă cunoșteau pe mine» (Ieremia 2, 9). Dacă orb pe orb conduce, amândoi cad în groapă (I Cor. 4, 18). Sf. Scriptură, cuvântul lui Dumnezeu, este tot mereu atacată, pervertită și calomniată de rătăciți, speculanți și răutăcioși și preotul trebuie să fie un neadormit străjer al cuvântului dumne-

¹⁾ Bibliothek der Kirchenväter, Thalhofer vol. I. p. 330-31.

¹⁾ Bibliothek der Kirchenväter, op. citat p. 331-332

zeesc, lămurindu-l și nelăsând să cadă rugina ignoranței asupra lui. Nu este de disprețuit paza celei mai alese hrane sufletești. Medicii trebuie să grijească de igiena trupească a poporului, ca să nu vie epidemiile. Și preotul trebuie să fie medicul sufletesc, care trebuie să ferească turma de epidemiile sufletești. **Iată pe preot ca o santinelă neadormită la tezaurul sufletesc al neamului, la evanghelie.** Dar preotul trebuie să fie înarmat și cu o cultură generală. Știința, arta, gustul societății se schimbă foarte repede și preotul trebuie să cunoască întreaga atmosferă sufletească în care trăiește turma lui.

Cultura generală, adevărat înșușirea ei cer **timp și bani.**

Dacă societatea românească dorește astfel de preoți, nu are decât să și-i facă.

Ar mai rămânea să vorbim de viața și purtarea preotului.

Grigore cel Mare spune: «Precum purtarea păstorului este deosebită de purtarea turmei, așa și purtarea celui ce conduce poporul trebuie să difere de purtarea poporului ¹⁾».

Societatea nu poate numai să critice pe preot, ci dânsa are sfânta datorie să-l susțină cu cinste. Societatea trebuie să țină sus pe preot, așa cum își păstrează în curățenie obiectele dragi, așa să contribuie la viața curată a preotului, la care preotul s'a angajat prin educație și jurământ.

(Va urma).

† Preotul Simion Cornea

Cu ochii plini de lacrimi, înregistrăm aici pierderea unui vrednic și devotat preot al Bisericii noastre. În 22 Mai a. c. moartea nemiloasă a răpit de la sf. altar și a smuls din brațele familiei sale îndurerate pe preotul nostru Simion Cornea din Bătanla (Ungaria).

Regretatul răposat și-a consacrat întreaga sa viață Bisericii noastre, pe care a servit-o cu evlavie și familiei sale, pe care a iubit-o foarte mult. La anul 1893 a primit darul preoției pentru parohia Răpsig, unde a servit până în 1897, când a trecut la fruntașa noastră parohie Bătanla, pe care a păstorit-o până la încetarea sa din viață.

În anul 1920, când s'a făcut delimitarea frontierei între România și Ungaria, părintele Cornea a rămas la parohia sa în Ungaria, iar autoritățile maghiare l-au dus în lanțuri la pușcăria din Seghedin,

unde a stat închis patru luni de zile, până când instanțele judecătorești l-au achitat. Cu toate acestea el a rămas ca o sentinelă a parohiilor noastre din Ungaria, rămase toate vacante. Grație activității sale plină de prmejdii, azi toate parohiile noastre din Ungaria își au preoții lor, cari se îngrijesc de trebuințele lor sufletești. —

În vremea din urmă parohiile noastre din Ungaria s'au organizat într'un protopoplat propriu, și ca răsplată pentru ostenele sale rodnice, părintele Simion Cornea a fost ales protopop cu totalitatea voturilor.

Actele alegerii au fost transpuse de P. S. Sa Episcopul nostru, pentru aprobarea noului protopoplat și titularului său, Sfântului Sinod.

Preotul Simion Cornea s'a născut în anul 1868 în comuna Răpsig, jud. Arad. Studiile liceale cu maturitate le-a terminat în anul 1889 în Brașov. Iar cursurile teologice le-a terminat în anul 1891 în Arad.

În anul 1893 s'a căsătorit cu Ecaterina Iancu, fiica preotului de atunci din Cinteș, Ioan Iancu. Din această căsătorie Dumnezeu i-a dăruit un copil și 5 fete: Gheorghina, Felicia, Lucian, Elvira, Livia și Eugenia. — În mormântarea preotului S. Cornea s'a făcut în 23 Mai a. c. între regretele unanime ale familiei îndurerate, ale poporului credincios, care l-a petrecut plângând la cimitir, și ale tuturor celor ce l-au cunoscut. Prohodul l-au săvârșit 7 preoți, toți din Ungaria.

E de remarcat că, întreaga familie a părintelui Cornea, se află în România, numai mormântul său a rămas în Ungaria, ca o dovadă că păstorul bun își dă sufletul pentru oile sale.

Îndureratei familii îi exprimăm sincere condoleanțe, iar pe bunul Dumnezeu rugăm să așeze sufletul răposatului preot Simion Cornea în cununa sfinților.

Săptămâna Crucii Roșii la Arad.

Sâmbătă, 21 Maiu, s'a început săptămâna Crucii Roșii în orașul nostru. La orele 5 d. m. a avut loc în Sala Teatrului orașănesc un festival, dat de Filiala Arad a Societății Naționale de Cruce Roșie din România. Prin stăruințele doamnei prezidente Maria Dr Botiș festivalul a reușit bine.

Programul festivalului, compus din mai multe puncte, a avut darul de a deștepta și alimenta sentimentul iubirii față de copil. Școala Nr. 22, de sub conducerea D-lui Director S. Albu, a contribuit cu mai multe puncte și s'a distins nu numai prin executarea lor plăcută, ci și prin frumoasele costume românești. Copiii însuflețiți de Dl Albu se simțeau deplin stăpâni pe rolul lor. O Școală disciplinată. Laudă lor!

Poezia ocazională: **Crucea Roșie** a fost recitată

¹⁾. Op. cit. p. 351.

de Lucian Șiclovan, dela Grădina de copii a D-soarei E. Tomoșoiu. A fost viu aplaudat de public, dându-i-se astfel ocaziunea să învețe că numai lucrul săvârșit bine se încununează cu laudă. Poezia aceasta făcută de D-na Dr. Botiș o dăm în întregime, ca să se poată utiliza și la alte asemenea ocaziuni.

Crucea Roșie.

Eu eram așa de mic
Și nu puteam lucra nimic.
Eram chiar slab și micuț
Numai cât un piticuț.
Iar azi... vedeți ce voinic
M'am făcut? ... Ei ce să zic?
Iată vă spun, pe derost,
Chiar așa pre cum a fost.
 Întâiu măicuța mea
 M-a îngrijit cum știe ea.
 Crucea Roșie, mai apoi,
 Luptând cu grele nevoi,
 A adunat, an de an,
 Leu cu leu și ban cu ban
 Și-a făcut la Săvârșin,
 Pentru cei slăbuși, cămin,
 Unde suntem îngrijiți
 Și foarte bine nutriți
 Ca să creștem tari la os,
 României de folos.

S'a produs bine și Grădina de copii a D-nei Friedmann, cu dialog, recitări și dansuri.

Piesa «Inimi Nobile» a Dnei Elena Dr. Aciu, jucată de elevi și eleve dela Școala Nr. 22, a fost foarte potrivită cu caracterul acestui festival. Elena Vasiliu, din clasa a VII-a, a dat dovadă de aptitudini pentru scenă.

Celor cari am fost acolo, festivalul dat de Crucea Roșie ne-a oferit câteva clipe de mândrie și înălțare sufletească. Ne-a oferit prilejul de a privi mai de aproape un scump buchet de floricele frumoase din grădina tinerețului, către care azi, mai mult ca oricând, trebuie să se îndrepte privirile noastre, Dna Dr. Botiș, mama care a crescut copii, a dat nenumărate dovezi că iubește aceste floricele plâpânde și că ar dori să le vadă cât mai frumoase. În împrejurările grele, prin cari trecem Președinta Crucii Roșii nu sa înfricat de greutate. Cu credință în ajutorul lui Dumnezeu, cu gândul la copiii debili și lipsiți, cu dragoste în inimă pentru slujba misionară și cu prea prețiosul concurs al Dnelor din Comitet: Dna Col. Rîșcuța vice-președintă, Dna Dr. Șiclovan, Dna Boșneac, etc... a făcut tot posibilul ca și în vara aceasta să se audă plăcutul ciripit de păsărele în Căminul Coloniei de vară a Crucii Roșii din comuna Săvârșin.

Misiune religioasă în Pecica.

Pătrunși de fiorul sfânt al răspunderilor pastorale și entuziasmați de duhul profetic al înaltei chemări misionare, preoții din cercul religios Pecica au ținut în zilele de 1, 2 și 3 Aprilie a. c. misiune religioasă în fruntea comună Pecica, sub conducerea președintelui Păr. Ioan Popescu, onorată de prezența I. P. C. Sale Păr. Dr. I. Suciu.

Poporul credincios, setos după cuvântul dumnezeiesc, se adună pentru ca în atitudinii de rugăciune să asculte și pe ceie în virtutea comandamentului Mântuitorului, cuprins în Evanghelle „Mergând învățați toate neamurile...”, au venit la ei cu „gândul de a le vesti pe Hristos.

Popas de odihnă pentru unii, prilej de reculegere și înălțare sufletească pentru alții, au fost rezultatul acestei sf. misiuni.

Serviciile divine, săvârșite în sobor, au fost celebrate în toată splendoarea lor, ceace a și trezit în sufletele celor de față sentimente de evlavie.

Programul bogat al acestei misiuni religioase s'a desfășurat după cum urmează:

Vineri, ceasuri cu sf. Liturghie mai înainte sfințită, la care s'a făcut pregătirea credincioșilor pentru mărturisirea păcatelor. Sâmbătă, în 2., Utrenie și sf. Liturghie cu rugăciuni și ectenii pentru cei morți și mărturisirea elevilor și a tuturor tinerilor membri în Societatea „Sf. Gheorghe”. După amiază vecernie în sobor, răspunsurile dându-le corul intelectualilor „Frăția”, condus de Iscusitul dirijor, învăț. dir. N. Laita. A predicat Păr. Nicolae Mărgineanu din Nădlac, despre necesitatea mărturisirii, împodobindu-și vorbirea cu exemple edificatoare. A urmat apoi taina sf. Maslu, la care s'au supus vre-o 80 de credincioși, suferind de diferite boale, între care vre-o 10 copiii fiind atinși de paralizie infantilă, care a bătuit cumplit în această comună. Apoi a urmat mărturisirea membrilor corului „Frăția” și o mulțime de intelectuali și popor, în număr de vreo 200 suflete.

Dat fiind numărul mare al celor ce au primit sf. Maslu și a celor cari s'au mărturisit, administrarea acestor taine a durat până seara, când apoi iarăși în sobor s'a săvârșit denia, la care mulțimea credincioșilor a umplut sf. Biserică. A vorbit Păr. Gheorghe Gruin despre mântuirea sufletului, arătând că la obârșia potopului de crize, prin care trecem, stă criza de credință. Duminică la ora 8 dimineața sosește dela Arad Păr. Arhim. Dr. I. Suciu, împreună cu Păr. C. Turic, cari împreună cu toți preoții cercului au săvârșit sf. Liturghie, răspunsurile liturgice le dă corul Soc. „Sf. Gheorghe” sub conducerea Inimosului inv. Ilie Poplan. Predică Păr. Arhim. Dr. I. Suciu în legătură cu Evanghelia zilei, arătând că și azi bunii creștini tre-

bule să poarte crucea cea grea ce li-se pune din partea lumii, întocmai ca în primele ere creștine.

Urmează apoi cuminecarea celor mărturisiiți în ziua precedentă, dându-se frumosul prilej de a se vedea copii lângă părinți, tânări lângă bătrâni, țărani alături de intelectuali, apropiindu-se cu sfîntenie de Sf. Potir. După amiază, la vecernie, Păr. Gh. Turic din Otlacă, împreună cu 2 preoți, săvârșește Vecernia, la care vorbește fiul său, Păr. C. Turic din Arad, despre adevărata Biserică.

Ca încheiere Păr. Ioan Popescu mulțumește cu cuvinte emoționante mai întâi Păr. Arhim. Dr. I. Suciu, rugându-l să transmită mulțumirile și sentimentele de recunoștință și devotament față de bunul nostru Stăpân, P. S. Sa Păr. Episcop, promotorul acestor sf. misiuni, apoi mulțumește tuturor preoților cari au contribuit la această înălțătoare sărbătoare a parohiei Pecica.

Se împart apoi credincioșilor o mulțime de cărți de propagandă religioasă din Biblioteca creștinului ortodox.

Gheorghe Grăin
preot în Semeac.

Misiune religioasă în colonia Hunedoara-Timișană.

În zilele de 16-17 Aprilie a. c. s'a săvârșit o frumoasă misiune religioasă, împreună cu taina sft. maslu, în colonia Hunedoara-Timișană, protopopiatul Vinga.

Misiunea a fost condusă de păr. misionar tractual, T. Liviu Mihailovici din Murani., și păr. T. Stan din Seceani.

Sâmbătă seara, la vecernie, predică păr. T. L. Mihailovici despre necesitatea mărturisirii păcatelor. Cu spicului din scriptură, din sftii. părinți, pilde grăitoare și bine întrebunțate., a făcut ca predica să fie deplin înțeleasă.

La ora 9 seara întrerupându-se mărturisirea pentru mâine-zi, se săvârșește utrenia. La sftilnă, păr. Stan își desfășoară cuvântarea cu o privire asupra sf. taine, oprindu-se asupra sft. maslu, când zice sf. ap. Iacob: „este bolnav cineva între voi, să chleme preoții bisericii să se roage pentru el, ungându-l pre dânsul cu unt-de-lemn în numele Domnului“ (4. 14.) Arată apoi trebuința acestei taine și asupra mulțimii, a obștei, știlind că toți pătimim.

În 17 Aprilie, zi senină de Duminică. Colonia se îmbracă în strale de sărbătoare. Inima tresaltă la această priveliște, mai ales văzând, cum fiecare vine la biserică sfios cu un șervet în care își aduce

prescura cu o lumină de ceară, spre a fi aprinsă și dată la altar spre slujire.

La daruri, poporul se proșterne smerit, bolnavii, suferinzi și toți „cei însetați“ își pun epitrahilele preoților pe cap, alții le sărută, alții, când sunt pomeniți cu numele, își fac cruce și zic: „pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta“.

La priceastănă păr. protopop S. Tr. Seculin, coboară înțelepciunea Dumneziască la priceperea ome-nească. Coloniștii îl cunosc sfatul, vorba și inima, de când au poposit aici.

Urmează apoi cuminecarea, iar la sfârșit se face procesiune religioasă la câmp, unde, în mare asistență, se săvârșește taina sft. maslu de obște.

Misiunea este încheiată de subsemnatul, mulțumind lui Dumnezeu și acelor cari s'au ostenit pentru această lucrare plăcută Domnului și folositoare credincioșilor.

Ioan Schiopu

INFORMAȚIUNI.

Vizitație Canonică. *Duminică, în 22 Mai a. c., P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a servit sf. liturghie în comuna Șepreuș. Raport detaliat despre aceasta vizită canonică vom publica în numărul viitor.*

O lămurire. *În numărul revistei noastre din 10 Aprilie a. c. am publicat unele informații cu privire la situația inspectorului general Petru Roșianu. Publicarea s'a făcut fără știrea P. S. Sale Episcopului Grigorie, dar nu cu scopul de a apăra persoana cuiva, ci credeam că facem un serviciu Ministerului de culte, în serviciul cărui se află domnul Petru Roșianu.*

Toate școlile din țară își vor închide cursurile la 1 Iunie, aceasta întrucât cursurile au început la 1 Septembrie în loc de 15 Septembrie.

Până la 1 Iunie vor trebui să fie terminate toate lucrările de sfârșit de an școlar, cum și obișnuita serbare de fine de an.

După această dată nu vor rămâne deschise decât școlile normale, unde se țin examenele de diplomă și liceele unde se va da examenul de bacalaureat.

O hotărâre înțeleaptă. — S'a hotărât de către Ministerul Domeniilor să se trimită în Bucovina și Maramureș, unde populația duce lipsă, toate prisosurile de porumb din Basarabia. Sătenii din Maramureș să-l plătească din munca lor, reparând șosele, iar momentan porumbul să-l cumpere statul, din Basarabia.

Spini din cununa lui Hristos. În catedrala din Andria s'a săvârșit o minune în fața preoților și a întregului popor aflat acolo, căci spinii uscați și înegriți de atâta vreme, din cununa Mântuitorului, au înverzit iarăși, iar petele de pe ei s'au înroșit, ca și când ar fi fost stropiți cu sânge proaspăt. Mulțimea a primit minunea cu mare însuflețire și admirație.

O execuție în noaptea de Paști. Era în noaptea Paștilor. Sub bolțile umede și înegrite ale închisorii suneau pașii greoi ai supraveghetorului, care trecea prin camere, observând pe arestați. Iată se apropie de ușa celulei, în care era închis un oarecare Vasia... Ușa de fer scârțâie în tățână și în prag se arată supraveghetorul. Vasia ia poziția de drept și îl salută cu cuvintele: „*Hristos a Înviat!*” Păzitorului i-se oprește suflarea, i-se învinețește fața și ochii i-se confundă în orbite...

În zorii zilei, acest Vasia a fost împușcat.

Licitație minuendă.

Pentru darea în întreprindere a reparării radicale și a rezidării unei biserici ortodoxe române în comuna Chisindia, tractul Buteni, — cu termenul licitării pe ziua de 14 Iunie 1932, ora 10 a. m. în localul Școlii primare din loc.

- 1) Prețul de strigare 490.000 Lei, — conform devizului de spese aprobat de Cons. Ep.
- 2) Licitanții vor depune în bani gata 10% din prețul de strigare.
- 3) Licitanții nu-și pot formula pretenziune pentru spesele de concurs.
- 4) Licitanții vor prezenta diplomă de inginer arhitect sau de antreprenor tehnic diplomat.
- 5) Licitantul, — care va lua în întreprindere lucrarea bisericii, — va suporta spesele planului și a devizului de spese de edificare.
- 6) Planul și devizul de spese se pot cunoaște la oficiul parohial ort. rom. din Chisindia.
- 7) Consiliul parohial își rezervă dreptul să dea lucrarea antreprenorului, în care va avea mai mare încredere și garanță.
8. Ofertele închise se vor prezenta la termenul licitării, adresate Consiliului parohial din Chisindia, Chisindia, la 23/IV. 1932.

Consiliul parohial ort. român.

Licitațiune minuendă.

(cu oferte închise.)

Pe baza avizului aprobat de Ven. Cons. Eparhial Nr. 5198/931, pentru construirea din nou a bisericii ort. rom. din comuna Seliște — plasa Radna — conform planurilor și devizelor întocmite de Dl arhitect Rafiroiu dela primăria orașului Arad — și în baza caetelor de sarcini alăturate; se publică licitațiune minuendă, pe ziua de 20 Iunie 1932, orele 3 p. m. în sala școlii primare de stat din loc.

Planurile și condițiunile se pot vedea la Oficiul Parohial.

Seliște, la 22 Mai 1932.

Consiliul parohial ort. rom.

Parohii vacante.

Pentru îndeplinirea parohiei vacante *Hălmăgel* în urma trecerii în pensiuine a preotului Ioan Nicula și în urma rezoluțiunei Ven. Consiliu Eparhial Nr. 1389/932, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile, computele dela I. publicare în organul oficios Biserica și Școala.

Venitele parohiei sunt:

1. Venitele stolare legale.
2. Intregirea de salar dela stat, pe care parohia nu o garantează.
3. Sesiune parohială și bir parohial nu este.
4. Neîfiind casă parohială, alesul se va îngriji se afle în parohie locuință pe spesele sale.

Parohia e de clasa III. Recurenții vor avea să dovedească asemenea cvalificațiune.

Cei ce doresc a compete la aceasta parohie vor înainta cererea de concurs, ajustată regulamentar, oficiului Protopopesc al Hălmașului în Rîșculița, poșta Baia de Criș, în termenul legal și se vor prezenta în acest interval în Sf. Biserică din Hălmăgel, în vre-o duminică ori sârbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie, observând dispozițiile §-lui 33 din Regulamentul pentru Parohii.

Cei din altă Eparhie vor dovedi că au binecuvântarea Prea Sfințitului Părinte Episcop Eparhial spre a putea recurge.

Consiliul Parohial ort. rom. Hălmăgel.

În conțelegere cu Leontin Miclușia adm. protopop.

—□—

2—3

Conform rezoluțiunei Consiliului eparhial Nr. 3531/1932, pentru îndeplinirea parohiei, devenită vacantă prin încetarea din viață a părintelui Romul Popoviciu, din comuna *Mănerdu*, protopopiatul Ineu, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficial eparhial „Biserica și Școala”.

Veniturile împreunate cu parohia sunt:

1. Casă parohială, constatătoare din 2 camere, 1 bucătărie și supraedificate.
2. Una sesiune parohială, pământ arabil, constatătoare din 32 jugăre după starea faptică.
3. Birul preotesc, 30 l poramb dela credincoșii ce posed 1/4 sesiune și mai mult, iar dela cel ce posed mai puțin 15 l.
4. Stolele legale.
5. Intregirea dotației dela Stat, pentru care parohie nu răspunde.

Alesul va beneficia numai jumătate din venitele parohiale timp de un an dela moartea parohului, până când ceealaltă jumătate îi compete văduvei preotese, în sensul § 26 din Reg. pentru parohii, suportând fiecare împozitele după beneficiar ce folosește, iar la casa parohială, văd. preoteasă are dreptul de folosință jumătate an dela moartea parohului.

Alesul e obligat a catechiza elevii dela școala primară din loc, a predica regulat în Sfânta biserică și a suporta toate impozitele după beneficiul său.

Parohia este de clasa III-a, recurenții vor avea să dovedească asemenea calificățiune.

Cei ce doresc a compete la aceasta parohie vor înainta recursele, în termenul concursului, adresate Consiliului parohial din Mănerău, la oficiul protopopesc ort. rom. din Ineu, și cu prealabila învoire a D-lui Protoereu tractual se vor prezenta în acest interval în sf. biserică, în vre-o Duminică ori sârbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie, observând strict dispozițiunile § 33 din Reg. pentru parohii.

Cei din altă eparhie vor dovedi că au binecuvântarea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop eparhial spre a putea recurge.

Dat în ședința extraordinară a Cons. par. ort. rom. din Mănerău ținută la 17 Aprilie 1932. — În conțelegere cu Mihai Cosma Protopresbiter.

— □ —

2—3

Prin strămutarea preotului Darle Faur, parohia Pătârș (protopopiatul Lipovei) a devenit vacantă și pentru îndeplinirea ei în mod definitiv, conform rezoluțiunei Ven. Consiliu eparhial No. 3516/932 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala“.

Venitele împreunate cu parohia sunt:

1. Una sesiune parohială de 32 jugh. cadastrale
2. Locuință în edificiul fostei școale confesionale în care e plasată și sala de învățământ, cu intravilan
3. Stolele legale.
4. Bir proțesc 15 litri grâu de fie care număr de casă.
5. Eventuala întregire dela Stat, pentru care parohia nu răspunde.

Alesul este obligat a suporta toate impozitele după întreg beneficiul proțesc, va predica regulat și va catechiza elevii, dela școala primară din localitate.

Parohia e de clasa a III-a, deci reflectanții vor dovedi asemenea calificățiune.

Reflectanții sunt poștiți ca recursele adresate Consiliului parohial ort. rom. din Pătârș să le înainteze oficiului protopopesc ort. român Lipova în termenul concursual, sub durata căruia, pe lângă respectarea dispozițiunilor cuprinse în § 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sf. biserică din loc spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Cei din altă parohie vor avea să dovedească, că spre a putea recurge, au consimțământul P. Sf. Sale Părintelui Episcop Eparhial din Arad.

Dat în ședința Consiliului parohial ort. român din Pătârș dela 8 Maiu 1932.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu Fabriciu Manuilă ss. protopop.

— □ —

2—3

Consiliul parohial ort. român din Șimand, protopopiatul Chișineu-Criș (jud. Arad), publică concurs pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune, sistemizat prin rezoluțiunea Ven. Consiliu eparhial Nr. 6810/1912, pe lângă parohiul deficient Stefan Leucuța, cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficial al Eparhiei „Biserica și Școala“.

Beneficiile împreunate cu această parohie sunt:

1. Una sesie pământ arabil și pășune, ca beneficiul fundamental;
2. Una sesie pământ arabil și pășune, ca răscumpărare de bir și stole, conform concluzului Ven. Consiliu eparhial Nr. 2571/1902;
3. Două intravilane în estenziune de 1600 st. p.
4. Casa parohială cu intravilanul ei dela fosta școală confesională din Șimandul de sus;
5. Stolele legale pentru serviciile religioase dispensabile, cari nu se cuprind în concluzul Ven. Consiliu Eparhial Nr. 2571/1902.

Parohia este de clasa I-a (Intâta), deci dela concurenți se cere calificățiunea regulamentară prescrisă.

Alesul capelan va oficia și predica în fiecare Duminică și sârbătoare sf. slujbă, când îi este rândul, precum și toate serviciile, cari i-se vor cere de către credincioși, în sf. biserică și va catechiza la clasele din Șimandul de sus, fără nici o altă remunerațiune.

Va plăti toate impozitele comunale și către Stat după beneficiul său de capelan, care este jumătate din cele înșirate la p. 1, 2, 3, și 5.

Rugările ajustate cu documentele necesare, adresate „Consiliului parohial ort. român din Șimand“ se vor înainta în termenul concursului Oficiului protopopesc ort. român din Chișineu-Criș, jud. Arad, iar concurenții — cu prealabila autorizație a protopopului — se vor prezenta în vre-o Duminică ori sârbătoare în sf. biserică din Șimand, pentru a dovedi dexteritatea în cele rituale și oratorice.

Concurenții din alte Eparhii vor putea concura numai cu învoirea și binecuvântarca Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop eparhial.

Din ședința Consiliului parohial din Șimand, ținută la 17 Aprilie 1932.

În conțelegere cu: Consiliul parohial

Petru Marșeu m. p.

protopop.

— □ —

2—3

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

Red. responsabil: Protopop SIMION STANA